

Binnenkijken in Voorburg

Tekst: Margriet Zuidgeest
Fotografie: Liesbeth Bergen

“Echt óns huis!”

Na drie jaar in de buurt van Londen te hebben gewoond, kwam de familie Moreau naar Voorburg. Ze zijn dolblij met de woning die ze vonden in het Damsigtkwartier. Anouk (37): “Het is perfect voor ons viertjes. Elke keer als ik thuiskom, denk ik weer: dit is écht ons huis!”

Dat het een enigszins grauwe lentedag is, valt in huize Moreau niet te merken. De grote raampartij die grenst aan de achtertuin maakt het huis licht. De recent wit gespoten eetkamerstoelen en de lichte plankenvloer versterken het effect. Anouk: “We kijken vanaf de eettafel uit op de achtertuinen van de Damsigtstraat, dus ons uitzicht is groen. Eén van de pluspunten van dit huis. Het was de eerste woning die we vorig jaar gingen bezichtigen toen we terugkeerden uit Engeland. Daarna volgden er nog negen, maar het eerste positieve gevoel bleek terecht: dit was óns huis!”

Fuchsia

Een rondleiding laat zien dat de kleur fuchsia regelmatig terugkomt. Allereerst in de woonkamer.

“Dat schilderij heeft mijn moeder gemaakt.” Anouk wijst op de tulpen aan de muur in een donkerroze tint. “Ik mocht aangeven welke kleuren erin kwamen. Dit past goed bij de stoel waarin fuchsia bloemen verwerkt zijn. En heel toevallig liepen we op de Denneweg tegen een lampenkapje aan in dezelfde kleur. Zo werd het allemaal een geheel.”

Ze laat vervolgens een werktekening van een meubel zien. “Kijk, dit dressoir komt in de voorkamer te staan. Het wordt gemaakt door Joeri Koolhoven. De robuuste kast die er nu staat, kan dan weg, zodat we meer muur overhouden.”

Chique dame

In het huis staan twee meubelstukken met een speciale herinnering. Een antiek houten tafeltje met

‘leeuwenpootjes’ komt uit het huis waar Anouks vader is opgegroeid, en stond in haar kindertijd in het ouderlijk huis. “Ik herinner me dat er altijd een groot doopkleed over lag, dat reikte tot aan de grond. Als kinderen verstopten we ons daar als we onze stiekem ‘gestolen’ snoepjes wilden opeten.” Een laag fauteuiltje – bekleed met goudkleurige bloemmotieven op mosgroene zijde – op de ouderslaapkamer, was een afscheidscadeautje van een chique dame uit Leiden. “Tijdens mijn studietijd was ik ongeveer vijf jaar alfahulp bij haar, in zo’n prachtig statig Leids pand. Dit stoeltje stond daar en herinnert me aan dat bijzondere contact.” In de slaapkamer komen we ook het fuchsiaroze weer tegen. Anouk lacht: “Het was even onderhandelen met mijn man, maar ik zag dit

behang helemaal zitten. Omdat het maar één wand is en de rest gebroken wit is met donkere meubeltjes, komt het helemaal tot zijn recht. Het zelfde bloemenpatroon is subtiel geweven in de lichte gordijnen.”

Muziekspelgroep

De zolderetage herbergt de twee kinderen in een meisjes- en jongenskamer. Anouk heeft voor de inrichting veel websites afgespeurd. Zo vond ze een handbeschilderde kledingkast (met fuchsia binnenkant!) voor Sophie, en voor Juliens kamer gordijnen met een handgemaakt zeegezicht erop en een bijpassend vuurtorenkapstokje. De andere helft van de zolder is open ruimte, dat dient als kantoor: Op het bureau liggen vrolijk gekleurde muziekinstrumentjes. Anouk legt uit: “In Engeland maakte ik kennis met music classes waar ik met Sophie naar toe ging. Dat inspireerde me om zelf muziekspel-

groepen voor kinderen tot vier jaar op te zetten. Een mengeling van kinderliedjes, klassieke muziek en ‘spring- en dans’-liedjes. Dat combineren we met bewegingen en bijvoorbeeld bellenblazen, en het resultaat is drie kwartier plezier voor ouder en kind! De voorbereiding doe ik gewoon vanuit huis.”

Ze besluit: “Dit huis biedt dus alle gelegenheid om lekker te leven, maar ook prettig te werken!”

